

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

13 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Iurie Crivorucica în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 18 februarie 2013 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Oanța Constantin Vasile,
născut la 06 aprilie 1976, originar
și domiciliat în s. Vărzărești, r-
nul Călărași.

***Datele referitoare la termenul
de examinare a cauzei:***

- 1. de la 12 septembrie 2011
până la 18 februarie 2013
(prima instanță)*
- 2. de la 19 martie 2013 până
la 25 aprilie 2013 (instanța
de apel)*
- 3. de la 10 septembrie 2013
până la 13 noiembrie 2013
(instanța de recurs)*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 18 februarie 2013, Oanța Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penale, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale echivalentul a 3000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Oanța Vasile la 19 iulie 2010, în jurul orelor 20.00, conducând vehiculul „VAZ 2104” cu nr de înmatriculare CHC 688, pe traseul Chișinău – Ungheni în direcția Ungheni km 24 +500 m, a încercat să

depășească, ieșind de pe banda de circulație esențială, intersectând marcajul longitudinal 1.1.1, prin ce a încălcat cerințele Regulamentului circulației rutiere dar și prevederile pct.45 alin.(1) lit.a) b) d), ulterior, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și ieșind pe banda cu sens opus de deplasare s-a tamponat cu automobilul de model „Vaz – 21053„, cu nr de înmatriculare E 59HC40, condus de către cet. Ion Creangă, cauzându-i pasagerului Iordachi Ion vătămări corporale medii cu dereglări de lungă durată a sănătății, iar șoferului i-au fost cauzate vătămări ușoare fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Acțiunea civilă a fost admisă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

3. Sentința a fost atacată în ordine de apel de către avocatul Vlah Victor în numele inculpatului și inculpat, care au solicitat casarea integrală a sentinței cu dispunerea achitării inculpatului, din motivul lipsei elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal.

S-a invocat că, instanța la motivarea sentinței s-a bazat doar pe poziția acuzării, că procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.07.2010 și schița accidentului rutier nu puteau fi puse la baza sentinței, deoarece au fost abținute cu încălcarea esențială de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală, actele menționate nu au fost contrasemnate de către Oața Constantin ceia ce contravine art. art. 124, 260, 261 CPP.

În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate mai multe probe, însă nici una din ele nu au demonstrat vinovăția inculpatului.

S-a menționat faptul, că inculpatul este invalid din copilărie de gr I, se caracterizează pozitiv, învață și totodată lucrează, nu are antecedente penale, și pe parcursul întregului proces s-a manifestat ca o persoană agreabilă, respectuoasă și coerentă.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2013, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre prin care, lui Oața Constantin recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, și condamnat la 150 unități convenționale, i-a fost exclusă pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În rest sentința fiind menținută.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat, că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor, a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și just a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal a reținut că vina inculpatului a fost demonstrată prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul instanței de apel, și anume prin:

- declarațiile părților vătămate Iordachi Ion și Creangă Ion;
- martorilor Solomon Diana, Eugen Fialcovschi, Botezatu Denis;

- procesul-verbal de examinare la fața locului (f.d.17-40);
- raportul de expertiză medico-legală (f.d. 64);
- raportul de expertiză medico-legală (f.d. 74).

S-a menționat faptul că la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, deși instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal, a aplicat incorect inculpatului pedeapsa în formă de amendă, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, potrivit sancțiunii art. 264 alin.(1) Cod penal, *se pedepsește cu amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu sau fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani, pedeapsa complementară (cu sau fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani), se aplică doar la aplicarea pedepsei cu închisoare, nu și la aplicarea amenzii.*

5. Decizia a fost atacată în ordine de recurs de către avocatul Iurie Crivorucica în numele inculpatului, care a solicitat casarea hotărîrilor adoptate în cauză cu dispunerea achitării inculpatului din motivul lipsei elementelor constitutive a infracțiunii.

Sentința instanței de fond cît și decizia instanței de apel le consideră ilegale din motivul că a fost admisă o eroare gravă de fapt, și anume faptul constatării de către instanța de apel a obiectivității probelor analizate de instanța de fond prin prisma art. 101 CPP. Recurentul invocă că instanța, a ajuns într-un mod eronat la concluzia că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal.

Totodată se evidențiază faptul, că instanța la motivarea sentinței s-a bazat doar pe poziția acuzării, cu toate că în cadrul cercetării judecătorești s-au constatat alte circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei și anume: prin declarațiile părții vătămate Iordachi Ion și a martorului Fialcovschi Eugen, s-a confirmat faptul că accidentul rutier a avut loc pe banda din mijloc a traseului, destinată virării la stînga și nu pe banda extremă din stînga cum s-a invocat de către acuzare, ceea ce a fost încă o dată confirmat de către partea vătămată Iordachi Ion în cadrul dezbaterilor în instanța de apel.

Se mai menționează că procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.07.2010 și schița accidentului rutier nu puteau fi puse la baza sentinței, deoarece au fost abținute cu încălcarea esențială de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală, actele menționate nu au fost contrasemnate de către Oanța Constantin ceea ce contravine art. art. 124, 260, 261 CPP.

Referitor la personalitatea inculpatului, la locul de trai se caracterizează pozitiv, învață, lucrează, fără antecedente penale, este invalid din copilărie de gr. I, pe parcursul întregului proces penal s-a manifestat ca o persoană agreabilă, respectuoasă și coerentă.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent.

Recurentul ca temei de casare a deciziei în cauză, invocă lipsa elementelor constitutive în acțiunile inculpatului.

Colegiul consideră că temeiul de casare invocat de recurent, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Starea de fapt constatată cu încadrarea acțiunilor lui Oanța Constantin în baza art.264 alin.(1) Cod penal este corectă, în concordanță deplină cu probele administrate, amplu analizate și just apreciate. Probele reținute de instanța de apel sînt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială, iar argumentele apărării, precum că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii se apreciază ca vădit neîntemeiate.

Este nefondat și argumentul apărării privind recunoașterea nulității procesului-verbal de cercetare la fața locului și schemei accidentului rutier, pe motiv că nu au fost semnate de inculpat, odată ce Oanța Constantin a refuzat să le semneze (f.d. 227), fără invocarea motivului, iar faptul dat este o metodă de apărare și nu servește temei privind inadmisibilitatea probelor.

Astfel, instanța de fond în baza celor expuse și materialului probator care a fost verificat, corect a constatat vina inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate.

În ce privește determinarea tipului și măsurii de pedeapsă stabilită acestuia, Colegiul penal consideră, că instanța de fond chiar dacă, a ținut cont de prevederile art. 75-77 al Codului penal, a aplicat inculpatului o pedeapsă contrar prevederilor legale ale art. 264 alin.(1) al Codului penal.

Prin urmare, Colegiul atenționează că, instanța de apel corect a exclus pedeapsa complementară aplicată inculpatului de către instanța de fond – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, deoarece pedeapsa complementară (*cu sau fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani*), se aplică doar la aplicarea pedepsei cu închisoare, nu și la aplicarea amenzii.

Potrivit modificărilor survenite la sancțiunea art. 264 alin.(1) Cod penal, prin Legea nr. 45 XVI din 21.04.2005 (M.OF. al RM nr.69 din 13.05.2005), sintagma „, în toate cazurile “ (se are în vedere pedeapsa complementară), a fost exclusă și nu mai poate fi aplicată în concurs cu pedeapsa amenzii.

7. Astfel, Colegiul penal, conchide că instanța de apel s-a expus asupra motivelor invocate în apelurile declarate, iar hotărîrea adoptată nu este afectată de

erori de drept, prevăzute de art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, motiv pentru care recursul dat se va declara inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Iurie Crivorucica în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 18 februarie 2013 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui **Oanța Constantin Vasile**, ca vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului
Judecător:

Petru Ursache